

Sygn. akt VII U 4067/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

13 stycznia 2020 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący : SSR Anna Kruszewska (del.)

Protokolant: st. sekr. sąd. Ewa Sarecka

po rozpoznaniu w dniu 13 stycznia 2020 roku w Krakowie na rozprawie

połączonych spraw przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w K. na skutek odwołań od decyzji tego organu:

- 1) (...) Sp. z o.o. z udziałem zainteresowanego A. C. od decyzji z dnia 19 października 2018 r. Nr (...) o podstawę wymiaru składek,
- 2) (...) Sp. z o.o. z udziałem zainteresowanego M. G. od decyzji z dnia 19 października 2018 r. Nr (...) o podstawę wymiaru składek,
- 3) (...) Sp. z o.o. z udziałem zainteresowanego E. K. od decyzji z dnia 19 października 2018 r. Nr (...) o podstawę wymiaru składek,

I) oddala odwołania,

II) zasądza od (...) Sp. z o.o. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w K. kwotę 2700 zł (dwa tysiące siedemset złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VII U 4067/18

UZASADNIENIE WYROKU

Z DNIA 13 STYCZNIA 2020 R.

Decyzją z dnia 19 października 2018 r. Nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K. stwierdził, że podstawa wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia emerytalne, rentowe, chorobowe, wypadkowe oraz zdrowotne dla A. C. z tytułu wykonywania umowy o pracę u płatnika składek (...) Sp. z o.o. wynosi odpowiednio:

- w grudniu 2016 r. – 7307,10 zł i 6305,30 zł
- w styczniu 2017 r. – 6521,70 zł i 5627,57 zł
- w lutym 2017 r. – 6571,80 zł i 5670,80 zł
- w maju 2017 r. – 6570,60 zł i 5670,80 zł
- w lipcu 2017 r. – 6367 zł i 5494,08 zł
- w październiku 2017 r. – 8395,78 zł i 7244,71 zł

Decyzją z dnia 19 października 2018 r. Nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K. stwierdził, że podstawa wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia emerytalne, rentowe, chorobowe, wypadkowe oraz zdrowotne dla M. G. z tytułu wykonywania umowy o pracę u płatnika składek (...) Sp. z o.o. wynosi odpowiednio:

- w październiku 2017 r. – 7157 zł i 6175,77 zł
- w grudniu 2017 r. - 7291,70 zł – 6292 zł

Decyzją z dnia 19 października 2018 r. Nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K. stwierdził, że podstawa wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia emerytalne, rentowe, chorobowe, wypadkowe oraz zdrowotne dla E. K. z tytułu wykonywania umowy o pracę u płatnika składek (...) Sp. z o.o. wynosi odpowiednio:

- w grudniu 2016 r. – 4411,80 zł i 3806,94 zł
- w styczniu 2017 r. – 4428,80 zł i 3821,61 zł
- w lutym 2017 r. – 4461,80 zł i 3850,09 zł
- w marcu 2017 r. – 4683,47 zł i 4041,36 zł
- w kwietniu 2017 r. – 4531,80 zł i 3910,49 zł
- w maju 2017 r. – 4441,80 zł i 3832,83 zł
- w czerwcu 2017 r. – 4694,30 zł i 4050,72 zł
- w lipcu 2017 r. – 4561,80 zł i 3936,38 zł
- we wrześniu 2017 r. – 4409,30 zł i 3804,78 zł
- w październiku 2017 r. – 4356,80 zł i 3759,49 zł
- w listopadzie 2017 r. – 4916,80 zł i 4242,71 zł
- w grudniu 2017 r. – 4636,80 zł i 4001,10 zł

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K. we wszystkich sprawach, w których zostały powołane decyzje ustalił, że (...) Sp. z o.o. i (...) Sp. z o.o. działają w grupie (...). W dniu 1 marca 2016 r. zawarły umowę o współpracy w zakresie korzystania z zasobów ludzkich - (...) Sp. z o.o. miała wynajmować od (...) Sp. z o.o. pracowników na potrzeby wykonywania swoich zadań.

W wyniku kontroli przeprowadzonej ustalono, że 214 osób zatrudnionych na umowy zlecenia zawarte z (...) Sp. z o.o. było pracownikami (...) Sp. z o.o. Organ rentowy uznał, że sytuacja ta odpowiadała hipotezie art. 8 ust. 2a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, co skutkowało zastosowaniem w sprawie tego przepisu oraz art. 4 pkt 2a wymienionej ustawy i ostatecznie uznaniem, że kwoty wynagrodzeń z umów zlecenia powinny być wliczone do podstaw wymiaru składek deklarowanych przez (...) Sp. z o.o. za ubezpieczonych.

W odwołaniach od tych decyzji (...) Sp. z o.o. zarzuciła:

- naruszenie przepisów postępowania mających wpływ na wynik sprawy, tj
  - art. 107 §1 pkt 5 k.p.a. w zw. z art. 123 usus wobec sprzeczności pomiędzy treścią rozstrzygnięcia a ustaleniami faktycznymi,

- art. 7 i art. 77 §1 i 80 k.p.a. w zw. z art. 123 usus, polegające na zebraniu, rozpatrzeniu i dokonaniu przez organ rentowy oceny materiału dowodowego wbrew regułom, co doprowadziło do błędnych ustaleń faktycznych i błędnego rozstrzygnięcia,
- art. 11 oraz art. 107 §1 pkt 6 i §3 k.p.a. w zw. z art. 123 usus, polegające na ograniczeniu się przez organ rentowy w uzasadnieniu decyzji do wskazania, że swoją decyzję oparł na dowodach z dokumentów bez wyjaśnienia w jaki sposób te dokumenty wykazywały okoliczności faktyczne sprawy,

- naruszenie przepisu prawa materialnego, tj art. 8 ust. 2a usus poprzez jego błędną wykładnię i zastosowanie w niniejszej sprawie, pomimo, że okoliczności faktyczne wskazane przez organ rentowy jednoznacznie nie potwierdzają, aby zostały spełnione przesłanki wymienione w tym przepisie, tj że ubezpieczony w ramach umowy zlecenia zawartej z (...) Sp. z o.o. faktycznie świadczył prace na rzecz swojego pracodawcy - (...) Sp. z o.o., a zatem że to jego pracodawca był faktycznym odbiorcą i beneficjentem czynności wykonywanych przez ubezpieczonego w ramach umowy zlecenia zawartej z (...) Sp. z o.o.

Wniosła o zmianę zaskarżonych decyzji w całości i ustalenie że w okresie kwestionowanym płatnik składek deklarował podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne z tytułu umów o pracę zawartych z A. C., E. K. i M. G. w prawidłowej wysokości i odprowadzał składkę w prawidłowej wysokości.

Zainteresowani nie zajęli stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) Sp. z o.o. i (...) Sp. z o.o. (następca prawny (...) Sp. z o.o.) należą do (...) (...) (...)

(okoliczność niesporna)

(...) (...) (...) (...) działa na rynku w czterech obszarach:

- 1) utrzymania technicznego,
- 2) utrzymania czystości,
- 3) ochrony
- 4) i cateringu.

Spółka (...) Sp. z o.o. określana jest w (...) (...) (...) jako „spółka operacyjna”. Na rynku występuje ona na zewnątrz grupy jako firma oferująca utrzymanie techniczne nieruchomości. Działalnością kieruje dyrektor operacyjny, któremu podlegają dyrektorzy niższego szczebla:

- M. O., odpowiadająca za wykonanie umów, dotyczących utrzymania technicznego centrów handlowych,
- P. M., odpowiadający za wykonanie umów na utrzymanie obiektów (...) S.A.
- R. D., odpowiadający za utrzymanie techniczne obiektów typu N..

(...) Sp. z o.o. była spółką, która oficjalnie „wspierała jej działalność”. W praktyce umożliwiało zatrudnianie pracowników, niezbędnych do realizacji zobowiązań (...) Sp. z o.o. na warunkach optymalizujących koszty pracy obciążające tę ostatnią.

(...) Sp. z o.o. zawierała umowy - o częściowo ramowym charakterze - z zarządcami nieruchomości lub obiektów handlowych. Umowy te przewidywały zakres usług, zleconych powodowej spółce, za które przewidziane było stałe, ryczałtowe wynagrodzenie. (...) Sp. z o.o. wynagrodzenie to nie było jednak głównym źródłem rentowności kontraktu.

Wyższa marża na wynagrodzeniu za usługi przewidziana była na tzw. usługi dodatkowe, do których wykonania zobowiązała się powodowa spółka w umowie ramowej. Głównie tymi dodatkowymi usługami zainteresowana była (...) Sp. z o.o., samo bowiem wynagrodzenie ryczałtowe było stosunkowo dla spółki nieatrakcyjne, wynegocjowane przy trudnych warunkach konkurencji na rynku. Usługi te były wykonane przez pracowników (...) Sp. z o.o. albo w ramach umów o pracę albo w ramach umów zlecenia, które pracownicy zawierali z (...) Sp. z o.o. Część usług zlecana była również podwykonawcom.

Faktury za wykonanie usług dodatkowych wystawiała (...) Sp. z o.o. jako strona umowy.

(dowód:

zeznania świadka J. H. złożone na rozprawie w dniu 16 maja 2019 r. w sprawie sygn. akt VII U 3484/18 – wydruk rozprawy – k. 224-226,

zeznania świadka J. H. złożone na rozprawie w dniu 17 czerwca 2019 r. w sprawie sygn.. akt VII U 3570/18 – wydruk rozprawy – k. 227-228,

zeznania świadka T. S. w części - protokół rozprawy z dnia 20 sierpnia 2019 r. w sprawie sygn.. VII U 3768/18, protokół rozprawy z dnia 8 sierpnia 2019 r. w sprawie sygn.. VII U 3487/18)

A. C. w spornym okresie był pracownikiem (...) Sp. z o.o. na stanowisku Kierownika (...) obiektu. Jego miejscem pracy były obiekty w W., utrzymywane od strony technicznej przez skarżącą.

(dowód: umowa o pracę – k. 255-257)

Zainteresowany zawarł również umowę zlecenia z (...) Sp. z o.o. na czas nieokreślony od 30 marca 2016 r. na wykonywanie „prac związanych ze zleceniami wykonania naprawy”, „prac związanych z dodatkowymi ofertami” i „innych dodatkowych prac zleconych”.

(dowód: umowa zlecenia – k. 56-59)

Na jej podstawie świadczył usługi w listopadzie 2016 r. i grudniu 2016 r. na obiekcie CH T..

(dowód: rachunki – k.64-65)

W grudniu 2016 r. uzyskał z tytułu tej umowy przychód w wysokości 1035,30 zł.

(okoliczność bezsporna)

W dniu 23 stycznia 2017 r. A. C. zawarł z (...) Sp. z o.o. kolejną umowę zlecenia na wykonywanie „prac związanych z dodatkowymi ofertami” na okres od 23 stycznia 2017 r. do 31 grudnia 2017 r.

(dowód: umowa zlecenia – k. 60-63)

Na jej podstawie świadczył usługi w styczniu 2017 r., kwietniu 2017 r., w czerwcu 2017 r. , we wrześniu 2017 r. r. na obiekcie CH T., który był utrzymywany od strony technicznej przez (...) Sp. z o.o.

(dowód: rachunki – k.66-69)

Z tytułu powyższej umowy zlecenia uzyskał przychód, wynoszący w miesiącach objętych decyzją:

- w styczniu 2017 r. – 249,90 zł

- w lutym 2017 r. – 300 zł

- w maju 2017 r. – 298,80 zł

- w lipcu 2017 r. – 95,20 zł

- w październiku 2017 r. – 2123,98 zł

(okoliczność bezsporna)

M. G. w spornym okresie był pracownikiem (...) Sp. z o.o. na stanowisku Koordynatora – brygadzysty serwisu instalacji przeciwpożarowych i sanitarnych. Jego miejscem pracy były obiekty w kilku województwach, utrzymywane od strony technicznej przez skarżącą.

(dowód: umowa o pracę – k. 252-254)

Zainteresowany zawarł również umowę zlecenia z (...) Sp. z o.o. na okres od 10 lipca 2017 r. do 31 grudnia 2017 r. na wykonywanie „prac związanych z dodatkowymi ofertami”

(dowód: umowa zlecenia – k. 196-199)

Z tytułu powyższej umowy zlecenia uzyskał przychód, wynoszący w miesiącach objętych decyzją:

- w październiku 2017 r. – 1136 zł

- w grudniu 2017 r. – 1164 zł

(okoliczność bezsporna)

E. K. w spornym okresie był pracownikiem (...) Sp. z o.o. na stanowisku Zastępcy kierownika technicznego obiektu. Jego miejscem pracy były obiekty w W., utrzymywane od strony technicznej przez skarżącą.

(dowód: umowa o pracę – k. 258-260)

W dniu 23 stycznia 2017 r. E. K. zawarł z (...) Sp. z o.o. umowę zlecenia na wykonywanie „prac związanych z dodatkowymi ofertami” na okres od 23 stycznia 2017 r. do 31 grudnia 2017 r.

(dowód: umowa zlecenia – k. 127-130)

Na jej podstawie świadczył usługi w kwietniu 2017 r. i w maju 2017 r. na terenie obiektu (...), który był utrzymywany technicznie przez (...) Sp. z o.o.

(dowód: rachunki – k. 131-132)

Z tytułu powyższej umowy zlecenia uzyskał przychód, wynoszący w miesiącach objętych decyzją:

- w styczniu 2017 r. – 107 zł

- w lutym 2017 r. – 140 zł

- w marcu 2017 r. – 361,67 zł

- w kwietniu 2017 r. – 201 zł

- w maju 2017 r. – 120 zł

- w czerwcu 2017 r. – 240 zł

- we wrześniu 2017 r. – k. 87,50 zł

- w październiku 2017 r. – 35 zł

- w listopadzie 2017 r. – 595 zł

- w grudniu 2017 r. – 315 zł

(okoliczność bezsporna)

W grudniu 2016 r. E. K. świadczył usługi na obiekcie utrzymywanym technicznie przez (...) Sp. z o.o. na podstawie wcześniejszej umowy zlecenia zawartej z (...) Sp. z o.o. z tytułu której uzyskał przychód w wysokości 90 zł.

(okoliczność bezsporna)

Sąd zważył, co następuje:

Odwołania nie zasługują na uwzględnienie.

W myśl art. 8 ust. 2a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych za pracownika uważa się także osobę wykonującą pracę na podstawie umowy agencyjnej, umowy zlecenia lub innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, albo umowy o dzieło, jeżeli umowę taką zawarła z pracodawcą, z którym pozostaje w stosunku pracy, lub jeżeli w ramach takiej umowy wykonuje pracę na rzecz pracodawcy, z którym pozostaje w stosunku pracy. Podstawowym skutkiem uznania osoby wskazanej w art. 8 ust. 2a za pracownika, jest objęcie jej obowiązkowymi ubezpieczeniami: emerytalnym, rentowym, chorobowym i wypadkowym tak, jak pracownika (art. 6 ust. 1 pkt 1, art. 11 ust. 1 i art. 12 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych). W związku z tym, osoba ta podlega obowiązkowi zgłoszenia do wymienionych ubezpieczeń społecznych.

Podkreślić należy, że określone w omawianym przepisie dwie sytuacje faktyczne, w których może znaleźć się osoba, do której przepis ten jest adresowany (pracownik wykonujący pracę na podstawie wymienionych umów cywilnoprawnych zawartych z pracodawcą oraz umów zawartych wprawdzie z osobą trzecią, ale gdy praca jest wykonywana na rzecz pracodawcy), mają równorzędny charakter. Oznacza to, że skutki prawne wynikające z realizacji takich umów muszą być takie same, tzn., że dla celów ubezpieczeń społecznych zarówno wykonywanie pracy na podstawie umów cywilnoprawnych zawartych z pracodawcą, jak i zawartych wprawdzie z osobą trzecią, ale gdy praca wykonywana jest na rzecz pracodawcy, jest traktowane tak, jak w ramach stosunku pracy łączącego pracownika z pracodawcą.

Przesłanką decydującą o uznaniu za pracownika osoby świadczącej w ramach umowy zlecenia pracę na rzecz swojego pracodawcy jest to, że w ramach takiej umowy, wykonuje faktycznie pracę dla swojego pracodawcy (uzyskuje on rezultaty jej pracy). Zwrot „działać na rzecz” użyty został w art. 8 ust 2a ustawy systemowej w innym znaczeniu niż w języku prawa, w którym działanie „na czyją rzecz” może się odbywać w wyniku istnienia określonej więzi prawnej (stosunku prawnego). Stosunkiem prawnym charakteryzującym się działaniem na rzecz innego podmiotu jest stosunek pracy, do którego istotnych cech należy działanie na rzecz pracodawcy (art. 22 k.p.c.). Również wykonujący zlecenie „działa na rzecz zleceniodawcy” (art. 734 i n. k.c.). W kontekście przepisu art. 8 ust 2a ustawy systemowej zwrot ten opisuje zatem sytuację faktyczną, w której należy zastosować konstrukcję uznania za pracownika. Jest nią istnienie trójkąta umów, tj. 1) umowy o pracę, 2) umowy zlecenia między pracownikiem a osobą trzecią i 3) umowy o podwykonawstwo między pracodawcą i zleceniodawcą. Pracodawca w wyniku umowy o podwykonawstwo przejmuje w ostatecznym rachunku rezultat pracy wykonanej na rzecz zleceniodawcy, przy czym następuje to w wyniku zawarcia umowy zlecenia/świadczenia usług z osobą trzecią oraz zawartej umowy cywilnoprawnej między pracodawcą i zleceniodawcą (zob. Konstrukcja uznania za pracownika w prawie ubezpieczenia społecznego – I. J. - J.).

W toku procesu ustalono, że A. C., E. K. i M. G., wykonując usługi na podstawie umowy zlecenia zawartej z (...) Sp.z o.o., działali na rzecz swojego pracodawcy. Oczywistym jest, że bezpośrednio z tych usług korzystał w dosłownym

rozumieniu tego słowa usługodawcy, ponieważ istota usług polega na tym, że są świadczone na rzecz usługodawcy. Zainteresowani nie byli jednak stroną umowy zawartej z zarządcą poszczególnych obiektów, zarządzanych przez klientów ich pracodawcy, ale pracownikami (...) Sp. z o.o. Ta ostatnia z tytułu wykonanych przez nich prac wystawiała faktury usługodawcy, uzyskując bezpośrednią korzyść z umowy w postaci wynagrodzenia. Sąd nie znalazł żadnych podstaw do przyjęcia, że beneficjentem usług wykonanych przez zainteresowanych była (...) Sp. z o.o.

W odpowiedzi na zarzuty sformułowane w odwołaniach należy podnieść co następuje:

Zarzut stawiany organowi rentowemu, który „nie podjął szeregu czynności, które powinny uzupełniać materiał dowodowy dla tej konkretnej sprawy, w szczególności nie zbadał jakie czynności faktycznie wykonywał ubezpieczony w ramach umów zlecenia i tego kto był faktycznym beneficjentem tych umów” okazał się – po przeprowadzeniu całego postępowania dowodowego - gołosłowny. Sama bowiem odwołująca się spółka nie powołała ostatecznie nawet twierdzeń na okoliczności, które miały świadczyć o tym, że zainteresowani wykonywali umowy zlecenia w ramach innego schematu niż opisany przez ZUS, a potwierdzony w ustaleniach sądu.

- powodowa spółka nie zaprzeczyła, że zainteresowani w okresach, objętych zaskarżonymi decyzjami, byli pracownikami (...) Sp. z o.o.,

- powodowa spółka nie zaprzeczyła również, że usługi na podstawie umów zlecenia wykonywane były przez zainteresowanych na obiektach, z zarządcami których (...) Sp. z o.o. miał zawarte umowy na utrzymanie techniczne,

- powodowa spółka nie wykazała, że sporne usługi były wykonywane bez związku z zatrudnieniem zainteresowanych. I tak:

- umowy zlecenia, które łączyły zainteresowanych z (...) Sp. z o.o., pomimo stosunkowo obszernej treści, nie zawierały opisu usług, które mieli świadczyć zleceniobiorcy. Aby je w tym zakresie zinterpretować, należałoby sięgnąć do innych źródeł, które mogłyby regulować wzajemne stosunki stron. Z przeprowadzonych dowodów wynika, że takim źródłem jest jedynie opisana w ustaleniach faktycznych praktyka w zakresie świadczenia usług utrzymania technicznego obiektów przez (...) Sp. z o.o. oraz umowy o pracę, łączące ubezpieczonych z tą spółką. Treść umów nie wyklucza, że usługi, które mieli wykonywać ubezpieczeni na podstawie umowy zlecenia, były tego samego rodzaju co świadczone na rzecz pracodawcy;
- powodowa spółka na okoliczność rodzaju usług świadczonych przez E. K. na podstawie umowy zlecenia złożyła (poza samą umową na piśmie) jedynie dwa rachunki, wystawione za wykonanie usług za 2 miesiące (kwiecień i maj 2017 r.), podczas gdy okres objęty decyzją, był dłuższy;
- pomimo – jak się wydawało – łatwiejszej dowodowo sprawy M. G., którego podstawa wymiaru składek została zakwestionowana przez ZUS tylko w dwóch miesiącach, skarżąca nie złożyła rachunków za wykonane przez niego usługi w październiku i grudniu 2017 r.
- nie zostało wykazane, że ubezpieczeni świadczyli usługi na podstawie umowy zlecenia na innych obiektach niż te, na których pracowali. Specyfika pracy A. C., E. K. i M. G. przy równoczesnym utrzymywaniu przez (...) Sp. z o.o. wielu obiektów, wymagała mobilności, co znalazło wyraz w treści umów o pracę. Żadna z nich nie przypisywała pracownika do jednego obiektu.

Ponadto:

1) toku sprawy nie próbowano wykazać, że (...) Sp. z o.o. była spółką samodzielną, z własną strukturą, prowadzącą samodzielnie działalność gospodarczą. Nie zawniosowano w szczególności żadnego świadka, będącego pracownikiem tej spółki, a nawet nie twierdzono, że spółka ta kogokolwiek zatrudnia.

2) Umowy o wykonanie usług dodatkowych w rzeczywistości były stałym elementem współpracy (...) Sp. z o.o. z zarządcami obiektów i głównym źródłem zysku spółki z takiej współpracy.

3) Nie jest prawdą, że klienci (...) Sp. z o.o. „zlecali ubocznie (wypadkowo) wykonanie dodatkowych w ramach (...) (...) (...)” (cytat z uzasadnienia odwołania), co próbowała twierdzić a potem wykazywać odwołująca się spółka. Zarządcy obiektów utrzymywanych technicznie przez (...) Sp. z o.o. nie zawierali bowiem żadnych umów w „ ramach Grupy”, ale z konkretną spółką. Jak wskazano również wyżej nie były to też zlecenia „wypadkowe”, lecz systematyczne, a „uboczne” tylko w tym znaczeniu, że nie objęte ryczałtem określonym w umowie.

4) Zgodnie z twierdzeniami powodowej spółki celem, dla którego (...) Sp. z o.o. wystawiała swojemu klientowi fakturę za wykonanie usług, świadczonych przez (...) sp. z o.o., pozostawało „ułatwienie rozliczeń (...) (...) z klientami zewnętrznymi”. Miało to umożliwiać „bez zmiany głównego kontraktu wystawianie jednej faktury klientowi zewnętrznemu za usługi realizowane także przez inne spółki (...). Są to twierdzenia nieprawdziwe.

Po pierwsze – jak już wspomniano – klient zewnętrzny nie rozliczał się z „(...) (nie miał ku temu żadnych podstaw prawnych).

Po drugie okoliczność czy zlecone dodatkowe usługi wykonywałyby (...) Sp. z o.o. czy (...) Sp. z o.o. nie miała znaczenia dla „zmiany głównego kontraktu”. „Główny kontrakt” nie regulował przecież tych usług i nie było przyczyn do jego zmiany w sytuacji ich zlecenia. Usług dotyczyły odrębne umowy, zawierane przez (...) Sp. z o.o. Z materiału dowodowego nie wynika aby prace dodatkowe klient zewnętrzny zlecał spółce (...) Sp. z o.o. Wręcz przeciwnie.

Po trzecie wielokrotnie podczas zeznań składanych w niniejszej i podobnych sprawach podkreślano, że stroną zainteresowaną w ograniczeniu ilości podmiotów po stronie utrzymującego obiekt był przede wszystkim klient zewnętrzny, który jako kontrahenta wybrał w ramach swoich procesów weryfikacyjnych, konkretną spółkę – w tym przypadku (...) Sp. z o.o.

Stosownie do przepisu art. 18 ust 1a ustawy systemowej, w stosunku do ubezpieczonych, o których mowa w art. 8 ust 2a, w podstawie wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, uwzględnia się również przychód z tytułu umowy agencyjnej, umowy zlecenia lub innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia albo umowy o dzieło. Płatnikiem składek na ubezpieczenie społeczne z tytułu umowy zlecenia / świadczenia usług jest zatem pracodawca, którego pracownik wykonuje na jego rzecz pracę w ramach tej umowy zawartej z osobą trzecią (zob. uchwała SN z 02.09.2009r. z uzasadnieniem II UZP 6/09 lex nr 514221, wyrok SN z 22.02.2010r. I UK 259/09 lex nr 585727).

W konsekwencji powyższych rozważań Sąd na podstawie cytowanych wyżej przepisów prawa oraz na zasadzie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie.

W punkcie II sentencji wyroku Sąd, mając na uwadze ostateczny wynik sprawy, w oparciu o art. 98 § 1 i 3 k.p.c. i § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych zasądził od przegrywającej strony zwrot kosztów procesu w każdej z połączonych spraw (900 zł x3). Wartość przedmiotu sporu w każdej z 3 spraw stanowił przychód z umów zlecenia, uzyskany przez zainteresowanych, mający wpływ na wysokość spornych podstaw wymiaru składek (w przypadku A. C. – 900 zł, M. G. – 2300 zł, a w przypadku E. K. – 2674 zł).